

Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul! (Ioan 13, 34)

PUBLICAȚIE EDITATĂ ȘI DISTRIBUITĂ GRATUIT DE PAROHIA „SF. ARH. MIHAIL ȘI GAVRIIL” - POIENIȚA, COM. VÂNĂTORI, JUD. IAȘI, PROTOPOPIATUL PAȘCANI

Duminica a 8-a după Rusalii (Înmulțirea pâinilor)

Arhimandritul Ilie Cleopa

Omul fiind format din două părți, adică trup și suflet, are în viață și bucurii sufletești și bucurii pământești, are și ispite sufletești și ispite trupești. Are nevoie pe pământ de hrană sufletească pentru mântuire și de hrană trupească materială pentru a-și menține viața în trup. Pentru hrana materială avem părinți care se îngrijesc de copii și le asigură cele necesare vieții. Iar pentru hrana duhovnicească necesară mântuirii sufletelor, avem părinți duhovnicești, episcopi, preoți și duhovnici care se îngrijesc de mântuirea credincioșilor încredințați lor de Hristos.

Cea dintâi hrană cu care păstorii Bisericii sunt dator să hrănească pe credincioși este **învățătura de credință ortodoxă**. Credința dreaptă apostolică este pâinea vieții noastre, este temelie Bisericii lui Hristos, este cuvântul viu și neschimbat propovădit de Fiul lui Dumnezeu și de Sfinții Apostoli și scris cu litere de foc în Sfânta Evanghelie. [...] Fără credința dreaptă, adică ortodoxă, nu putem face nici fapte bune și deci nu ne putem mântui.

A doua hrană duhovnicească, de aceeași valoare cu credința curată, este **viața morală** în rândul credincioșilor noștri. Dumnezeu are fraților, ca fii adevărați ai Bisericii lui Hristos aveți mari datorii să păstrați cu sfințenie credința ortodoxă până la moarte, chiar cu prețul vieții. Apoi să trăiți, adică să puneți în practică învățătura Sfintei Evanghelii, știind că, „credința fără fapte bune este moartă” (Iacob 2, 17-20). Adică să fiți oameni de rugăciune, să trăiți în pace cu toții, să mergeți regulat la biserică, de unde primiți adevărată hrană duhovnicească; să faceți milostenie, să fugiți de desfrânare și de beție, două grele păcate care stăpânesc astăzi aproape toată lumea și să vă creșteți copiii în frica și dragostea de Dumnezeu. [...]

Credincioșii trebuie să se spovedească, pentru a se putea hrăni cu Sfânta Împărtășanie care este Trupul și scump Sângele lui Hristos, mai ales în cele patru sfinte posturi, iar bolnavii, bătrânii, văduvele și copiii să se împărtășească mai des, după sfatul preotului. Nu trebuie să fugim de Sfințele Taine, fie de frica osândeii, fie din nepăsare, dar nici să cerem prea des Sfânta Împărtășanie ci **să ținem regula Bisericii**, calea de mijloc, știind că extremele, excesele, adică nepăsarea și îndrăzneala, sunt ale vrăjmașului.

Smerita cugetare

Unii zic că postul acesta este pentru că sunt două praznice, al Schimbării la Față și al Adormirii. Și mie îmi pare că este pentru amândouă praznicele, pentru că unul este pricinuitor de lumină, iar altul de milostivire și solire pentru noi.

SFÂNTUL SIMEON AL TESALONICULUI

Viața liturgică

A început Postul Adormirii Maicii Domnului

Postul Adormirii Maicii Domnului începe de obicei pe 1 august și are o durată de două săptămâni (1-15 august). Lăsata secului pentru post se face de obicei pe data de 31 iulie. În cazul în care 31 iulie este în zi de miercuri sau vineri, așa cum se întâmplă anul acesta, se lasă sec în seara zilei de 30 iulie și postul începe pe 31 iulie.

În popor este cunoscut și sub denumirea de **Postul Sfintei Marii** sau **Sântămăriei**. Este un post care îi pregătește pe creștini pentru cele două mari praznice din luna august: Schimbarea la Față (6 august) și Adormirea Maicii Domnului (15 august).

Originea acestui post a fost fixată în secolul al V-lea, când s-a dezvoltat cultul Maicii Domnului. La început durată lui era diferită pentru creștini, cei din Antiohia posteau o zi, pe 6 august, în vreme ce la Ierusalim acest post ținea opt zile. Existau și creștini care posteau toată luna august, în vreme ce alții posteau în luna septembrie. Uniformizarea datei și a duratei postului a avut loc în sec. al XII-lea, la sinodul local din Constantinopol (1166), condus de patriarhul ecumenic Luca Crysoverghis. Aici s-a stabilit ca acest post să fie ținut începând cu 1 august și să se termine pe 15 august, ziua praznirii Adormirii Maicii Domnului.

Există rânduiala ca împreună cu slujba Vecerniei să se săvârșească în această perioadă a postului Adormirii Maicii Domnului și cele două Paraclise ale Fecioarei Maria, iar în ajunul praznicului, Prohodul Maicii Domnului.

Îndemnuri pastorale

Postul este izgonitorul diavolilor. Cu post și rugăciune, a zis Domnul, diavolii sunt alungați.

De pântecele plin, Sfântul Duh nu se apro-

pie. Fiecare creștin care vrea să trăiască creștinește trebuie să pună la temelie postul, rugăciunea și trezvia, căci atunci omul ajunge la o măsură mare a virtuții.

Boala este un post fără de voie, bolnavul prin răbdare și mulțumire va înlocui postul pe care nu-l poate face datorită bolii.

Când postul este întărit și însoțit de **rugăciune, citirea cărților duhovnicești, spovedanie, Sfântă împărtășanie**, fapte bune și milostenie, atunci se întregeste frumusețea pregătirii sufletului pentru intrarea în Săptămâna Mare. Atunci va simți Sfințele Patimi. În toată această perioadă, inima se va preschimba, sufletul va deveni sensibil și va simți mai intens Pătimirea lui Hristos. Va cunoaște cât de puternică este dragostea lui Hristos pentru om. Va vedea că Hristos Dumnezeu nostru a trăit mučenicește viața Sa pe pământ, ca să ne ajute pe noi, trândavii, să ne nevoim. Dacă Hristos a suferit, oare, noi, ucenicii Lui, vom alege alt drum?

Dacă îl judecăm pe fratele nostru, postul nu ne e de folos. Nu ne e de folos să postim dacă nu suntem atenți la gândurile, la cuvintele și la inima noastră.

Postul e de folos când conține și dragoste către fratele nostru.

Nu mai prin smerenie vom înainta. **Postul este bun, iubirea bună, milostenia este frumoasă**, la fel și îndurarea. Dar ce este mai presus de toate? Trebuie să devenim smeriți. Și mai sus de smerenie ce este? Puterea de deosebire. Dacă puterea de deosebire lipsește din virtuți, greșim. Și virtuțile au nevoie de cărmuire. Binele, dacă nu se naște cu cuvioșenie, nu este bine. Postul este bun, dar este mijloc, nu scop. Mijloacele au scop și scopul este smerenia, și din smerenie vine puterea de deosebire.

Interviu

„Ceea ce i se pare omului drept, pentru Dumnezeu este nedrept”

(interviu cu Pr. Emil Crăciun, Parohia „Pogorârea Sfântului Duh” Reșița)

Partea II

Georgiana T. | Ortodoxiatinerilor.ro

(continuare din numărul precedent)

Georgiana T.: Este un păcat nepăsarea față de celălalt?

Pr. Emil Crăciun: Nepăsarea creștină este un păcat care constă în indiferența față de anumite valori și reguli creștine, care se manifestă în variate domenii (educație, viață familială, căsătorie, sănătate, societate, justiție, credință creștină). Nepăsarea în formele ei extreme (dezinteresul față de o minimă siguranță materială a familiei, nepăsarea absolută față de cel aflat în nevoie, necredința îndărătnică până la moarte) îl exclude pe păcătos de la moștenirea vieții veșnice dacă nu arată pocăință pentru păcatul săvârșit. Mijloacele de luptă împotriva acestui păcat sunt sporirea în virtuțile milei, prieteniei, iubirii aproapelui, mersul regulat la biserică, citirea Sfintei Scripturi.

Părintele care nu poartă grijă de familia lui, și mai ales de cei din casa lui, (căci uneori copiii nu locuiesc în aceeași casă) s-a lepădat prin însuși acest fapt de credință, fiind mai rău decât un necredincios. Este o credință moartă aceea lipsită de fapte bune, față de cei goi și lipsiți de hrana de toate zilele, învață apostolul Iacov. Indiferența față de cel bătut cu sălbăticie și jefuit de tâlhari din pilda samarineanului milostiv este un caz elocvent și tipic. Indiferența față de săraci, văduve, orfani, străini este un păcat de care Iov s-a ferit. Cei indiferenți față de cel aflat în lipsuri materiale, cel străin, cel bolnav, cel aflat în temniță se vor duce în iad, în focul cel veșnic, așa cum ne spune însuși Mântuitorul. Stăpânirea cu asuprire și asprime a oilor slabe, bolnave, rănite, rățacite sau pierdute reprezintă mai mult decât nepăsare. Lacomii de avere care nu dăruiesc (fiind nepăsători față de cei aflați în nevoie), necredincioșii care sunt nepăsători față de adevărurile credinței creștine de orice fel sunt printre aceia care nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.

Georgiana T.: Părinte, de bârfa cum putem scăpa? În tinerete ni se pare aproape imposibil. Este oare bârfa un păcat?

Pr. Emil Crăciun: Bârfa este un păcat al limbii care constă în a vorbi de rău, a ponegri, a defăima unele persoane, care nu participă la discuție. Este sinonim cu păcatul clevetelii. Bârfa rănește adânc oamenii, care sunt sfătuiți să nu ia în seamă toate vorbele, fiindcă și ei au căzut în acest păcat. Mijloacele de luptă împotriva acestui păcat sunt: înfrânarea limbii, sporirea în virtuțile blândeții, prieteniei, iubirii, rugăciunea neîncetată, citirea Sfintei Scripturi, lec-

tura cărților duhovnicești, mersul regulat la biserică. Păcatul bârfei trebuie lepădat cu totul de orice creștin. Sf. Apostol Petru arată că trebuie să lepădăm toată răutatea, prefăcătoria, viclesugul, pizma și clevetirea și ca niște prunci de curând născuți să dorim laptele cel duhovnicesc și neprefăcut, ca prin el să creștem spre mântuire.

Sf. Apostol Pavel le spune apostolilor să nu le iasă nici un cuvânt stricat pe gură, ci unul bun, pentru zidire pentru a nu întrista pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care au fost pecetluit pentru ziua răscumpărării, îi îndeamnă să lepede orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate din mijlocul lor, fiind buni unii cu alții, miloși, și iertându-se unii pe alții așa cum i-a iertat și Dumnezeu pe ei în Hristos. Sfântul Apostol Pavel se teme să nu găsească cumva și bârfe alături de alte păcate la revenirea în comunitățile apostolice. Apostolul Ioan amintește de Diotref care vroia să dețină întâietatea între frați, era foarte clevetitor, nu îi primea pe frați, îi împiedica pe cei ce vroiau să-i primească și-i dădea afară din Biserică. Apostolii nu au voie să vorbească de rău pe nimeni, arată Sf. Ap. Pavel. Când sunt vorbiți de rău, apostolii trebuie să se roage, arată același apostol. Bârfa ca păcat este apropiat sau chiar legat de păcatul judecății. Și el nu este specific unei anumite vârste, deși este mai des întâlnit la femeii care au o slăbiciune mai evidentă decât bărbații în a sta la o șuetă despre viața cuiva.

Hristos Domnul ne spune că: „Toate sunt cu putință celui ce crede” deci este cu putință să ne lecuim de acest păcat la orice vârstă, dacă conștientizăm gravitatea acestuia.

Georgiana T.: Ce sfaturi le transmiteți cititorilor noștri? Cum putem rămâne veșnic tineri, în Hristos?

Pr. Emil Crăciun: Nu știu care ar fi cel mai de folos sfat dat cititorilor. Tot ce a spus Hristos poate fi luat ca un sfat adresat nouă tuturor! Și atunci care e mai important? Căci toate sfaturile din Evanghelie sunt importante și de folos pentru mântuirea noastră! Aș răspunde precum i-a răspuns Mântuitorul Hristos tânărului care era dornic de viața cea veșnică: „Țineți poruncile”, adică cu alte cuvinte: Fiți împlinitori ai Cuvântului celui viu ca el să devină în voi izvor de viață curgător care să potolească toată setea cea duhovnicească. Referitor la întrebarea cum putem rămâne veșnic tineri în Hristos, eu cred că dacă rămânem în Hristos și în Biserică Sa, dacă ne dezbrăcăm de haina păcatului prin Taina Pocăinței și ne vom îmbrăca prin Sf. Taină a Împărăției, în Hristos și Îl vom purta pururi cu noi oriunde ne vor călăuzi pașii pe acest pământ, vom rămâne tineri sufletește chiar dacă trupul se va ofili. Poporul nostru a transmis chiar printr-un basm dorința firească a fiecărui om de pe acest pământ a „tineretii fără bătrânețe și a vieții fără de moarte”, dar acest lucru nu se poate împlini decât în creștinism și în cel care duce o adevărată viață în Hristos, Cel care este: „Calea, Adevărul și Viața”.